

Sari Lehtola

Retkellä - yhden kuvan tähden

Kertomuksia ja taskukameralla tallennettuja
tunnelmia retkien riemuista ja luonnon lumosta

Retkellä - yhden kuvan tähden

Sari Lehtola

Retkellä - yhden kuvan tähden

Rakkaille reissukavereilleni ja perheelleni,
sekä kaikille talvihorrokseen vaipuville sukulaissieluille.

Valokuvat: Sari Lehtola, paitsi sivujen 16 ja 17 kuvat Kirsi-Marja Pohjalainen

© 2014 Sari Lehtola

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789523183247

Luonnossa olen oma itseni.
Se, joksi synnyin:
luonnonlapsi,
keiju,
unelmoija...

25.08.2013

POHJOIS-ESPOON metsistä alkoi uusi elämäni. Nuuksion kansallispuisto sekä Vaakkoin, Luukkaan ja Pirttimäen ulkoilualueet ovat opettaneet minulle retkeilyn alkeet. Kantapään kautta, kuten uudet asiat usein opetellaan.

Olin tehnyt talven aikana varustehankintoja, ja pakkasin nyt uudenkarheaan rinkkaani kaiken tarvittavan. Mutta yksi asia oli sittenkin jäänyt hankkimatta - nimittäin lihakset. Rinkkani pönötti keskellä olohuoneen lattiaa kuin ison talon isäntä, eikä hievahtanutkaan, vaikka yritin kaikkeni saadakseni sen selkääni. Viimeisenä keinona kiemurtelin itseni olkahihnojen alle lattialla istuen, ja yritin vääntäytyä ylös kuorman kanssa, vaan ei. Se ei kertakaikkiaan onnistunut. Mutta minulla ei ole tapana luovuttaa, kun olen jotain vahvasti päättänyt. Ja nyt olin päättänyt lähteä retkelle.

Aloin siis keventää varustusta. Vaihdoin rinkan pienempään - oikeastaan isoon reppuun, jättisuuren lämpimän makuupussini paljon pienempään ja ohuempaan, sekä ilmatäytteisen makuualustan ohueen vaahtomuovipatjaan. Vaatteistakin vähensin osan.

Teltan sain jotenkin viritettyä repun päälle roikkumaan. Sen painon olin yrittänyt minimoida jo ostaessani, joten teltta oli niin pieni, että siellä mahduin nukkumaan vain minä rinkkani kanssa. Vaatteiden vaihto piti suorittaa maaten.

Varustemuutosten jälkeen sain nostettua koko kuorman ylös lattialta ja pääsin lopultakin matkaan.

Ensimmäiseksi retkikohteekseni olin valinnut Luukkaan ulkoilualueen. Nyt kulkeminen sujui hyvin, vaikka reppuviritykseni hiukan nolottikin. Nautin lämpimästä päivästä ja vapauden tunteesta. Väkeä reiteillä riitti, ja aloinkin heti haaveilla retkistä merkitsemättömille poluille.

Myöhemmin ostin kompassin ja harjoittelin sen käyttöä kiintorasteilla. Kuljin ulkoilureittiä pitkin kompassin käyttöohje toisessa kädessä ja rastikartta toisessa kädessä. Lisäksi minulla oli ulkoilukartta, jota vertailin rastikarttaan. Ulkoilureitiltä käsin sitten poikkesin aina lähellä olevalle rastille. Riemu oli suuri, kun löysin ne!

Niin, ensimmäisen retkeni yöpymispaikaksi valitsin Halkolammen pohjoispään nuotiopaikan. Katoksen läheisyyteen oli leiriytynyt nuorten poikien porukka, joten valitsin telttapaikkani hiukan kauempaa. Kävin kuitenkin juttelemassa poikien kanssa, ja totesin pojat oikein mukaviksi ja kohteliaiksi.

Alla: Ensimmäinen telttani kuvattuna Savilahden telttailupaikalla Liesjärven kansallispuistossa.

Illan saapuessa ja hämärän laskeutuessa majapaikkani ylle mielikuvitukseni alkoi laukata. Yht'äkkiä metsä ei vaikuttanutkaan enää turvalliselta, ja mukavien poikien äänet rupesivat kuulostamaan pelottavilta. Lisäksi metsästä kantautui korviini rapinaa ja rasahduksia, ja vilukin hiipi vartalooni. Teltta oli ainoa suojani, joten pujahdin nopeasti sinne. Ja ihme tapahtui! Rauhoituin heti. Olin kuin pupu lastenkirjassa; kun työntää päänsä piiloon, tuntee olevansa turvassa.

Yö kului kuitenkin vain pienissä horrospätkissä torkkuen ja aamua odotellen, sillä ohut makuupussi ei lämmittänyt tarpeeksi, eikä lämpimiä vaatteita ollut riittävästi. Olinhan vähentänyt niitä varustuksistani. Lisäksi makuupussi oli tiukka kuin makkarankuori, ja ohuen patjani vuoksi tuntui kuin olisin nukkunut kalliolla. Luonnon antama ensimmäinen opetus oli, että rinkkani pitää todellakin olla suurempi, patjani paksumpi ja makuupussini lämpimämpi.

Jotta jaksaisin paremmin kantaa isompaa rinkkaa treenasin seuraavana talvena juoksemalla umpihangessa - selässä reppu, jossa oli muutama kilo hiekoitussepliä.

"Yksi kuva oikealla hetkellä. Se oli kuin alkuräjähdyt!"

Eräänä räntäsateen ja tylsyyden täyttämänä talvi-iltana kirjan tekijä näki lehdessä kuvan, jossa nainen makasi kämmeniinsä nojaten vatsallaan pienessä teltassa, ja katseli teltan oviaukosta ulos hämärään ja tyyneen iltaan.

Kuvan tunnelma taikoi yhdessä hetkessä ötökkäkammoisesta ja mukavuudenhaluisesta kaupunkieläjästä metsässä viihtyvän retkeilijän.

Lempeästi kurittaen luonto on opettanut retkeilyn alkeet, sekä kuljettanut henkeästä hetkistä koomisiin tilanteisiin.

Reissuja on tehty sekä yksinään fiilistellen, että yhdessä ystävistä koostuvien retkiryhmien kanssa. Useat reissut on maustanut lasten riemu!

ISBN: 9789523183247

www.bod.fi

